

## A quarts de quatre

*Tu, acalorada, et regires i espetegues dient: què passa, X? Un altre malson?*



Foto: Arno

Estirar el braç i resseguir-te la columna comptant les vèrtebres que hi ha des de la nuca fins al coxis em tranquil·litza a quarts de quatre de la matinada, quan desperto d'un malson. Després, ja segura que hi ets, m'acosto i em moc de tal manera que quedo encaixada entre la teva clavícula i les teves ròtules, fent la cullereta.

Et respiro la pell i m'assereno. Hi ets.

Intento compassar els meus esbufecs amb les teves inspiracions i esborrar els encenalls del son, que m'ennuolen.

Tu, acalorada, et regires i espetegues dient: què passa, X? Un altre malson? I jo, que encara no puc vocalitzar, moc el cap entre la teva clavícula: sí.

Sense obrir les pestanyes m'agafes la mà i l'estrenys entre els teus pits. Fas que t'abraci més fort, com si això significués que tu també m'abrades. I jo, ximpleta, m'ho crec i noto la teva escalfor. Em xiuxieuges que tot va bé i m'acaricies -Tot va bé X, tot va bé. Mentre ens adormim comptes, sense adonar-te'n, les estries de la meva cuixa. Tu també tenies un malson.